

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 7ον - ΑΡΙΘΜ. 146

1 ΜΑΪΟΥ 1976

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

- Μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Δημητρίου ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα..... 2
- Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ἡ Προπαρασκευή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας..... 5

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

- Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Πάσχα εἰς τὰς κατά τόπους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας..... 7
- Τό πόρισμα τῆς θεολογικῆς συζητήσεως μεταξὺ Ὁρθοδόξων καί Ἀγγλικανῶν ἐν Νέα Ὑόρκη διὰ τό ζήτημα τῆς ἱερωσύνης τῶν γυναικῶν..... 8
- Στοιχεῖα περὶ τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν..... 8

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Θεολογικὴ σκέψις εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φιλλανδίας..... 9
- Δίσκοι κλασσικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς..... 10

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- Τό κείμενον τῆς πασχαλίου προσλαλιᾶς τοῦ σεβ. Ἐπισκόπου Βασιλείας κ. Antoine Hänggi..... 11

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TÉLÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE * TÉL. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευομένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μὲ ἀπλὴν ἐνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Δημητρίου
ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα.

+ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τὴν πίστιν αὐτοῦ, τῶν ἄλλων Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν
πρώτων χριστιανῶν εἰς τὸ ἑξαίσιον γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, τὸ
ἀποτελοῦν τὴν κεντρικὴν σωτηριώδη ἀλήθειαν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ
τὴν ὑπόθεσιν τῆς σημερινῆς μεγάλης καὶ πανηγυρικῆς τῆς εὐσεβείας
ἡμῶν ἑορτῆς, μαρτύρων ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος, ἔλεγε πρὸς τὸν
λαόν τῆ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς: "Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ
θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες". (Πραξ. β'32).

Ὅθεν, διὰ τοὺς ἐκλεγέντας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ κατασταθέν-
τας μάρτυρας τῶν γεγονότων τῆς σωτηρίας, ἡ σωματικὴ Ἀνάστασις τοῦ
Θεανθρώπου Ἰησοῦ ἦτο τοσοῦτον ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ, ὅσον ἀληθὴς
καὶ πραγματικὸς, δι' αὐτούς τε καὶ διὰ τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσα-
λήμ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἦτο καὶ ὁ θάνατος καὶ ἡ ταφὴ αὐτοῦ.
Ὁ διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν τὸν ἐπώδυνον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπο-
μείνας θάνατον Ἰησοῦς δέν ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ ἄδου, καὶ δέν ὑπέστη
τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν τῆ τρίτῃ ἡμέρα,
ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων γενόμενος.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἱστορία τῆς πίστεως ἐπι-
μαρτυροῦσι, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὅτι ὁ λαὸν τοῦ Θεοῦ ἔκτο-
τε διετήρησε καὶ διατηρεῖ σταθεράν καὶ βεβαίαν τὴν πίστιν εἰς τὸ
γεγὸνός τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ὅτι ἡ Ἀνάστασις εἶναι πηγὴ αἰέροντος
καὶ ἀδαπάνητος δυνάμεως ἀκαταβλήτου. Ἐξ αὐτῆς ἐπήγαγεν ὁ ἔνθερος
ζήλος τῶν κηρύκων τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, τὸ ἀδάμαστον σθένος

καί ἡ καρτερία τῶν ὁμολογητῶν καί τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως. Εἰς αὐτήν καθόλου ὀφείλεται ἡ γένεσις, ἡ ἐξάπλωσις καί ἡ ἀνά τόν κόσμον ἀγιαστική καί σωματική, ἀλλά καί ἀνθρωπιστική καί ἐκπολιτιστική δύναμις καί δρᾶσις τῆς Ἐκκλησίας. Σειρά μακροτάτη γενεῶν ἐζησαν τήν χαράν τῆς Ἀναστάσεως καί ἐκοιμήθησαν ἐν τῇ ἐλπίδι καί τῇ προσδοκίᾳ τῆς Ἀναστάσεως. Τήν ἀξίαν δέ καί τήν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως ὄλως ἰδιαιτέρως βιοῦ ἡ καθ' ἡμᾶς Ὁρθόδοξος Ἀνατολική Ἐκκλησία, διό καί κατέστησε τήν Ἀνάστασιν κέντρον τῆς ὅλης ἐπ' ἐκκλησίας λατρευτικῆς αὐτῆς ζωῆς, δι' ὕμνων βαθείας θρησκευτικῆς ἐξάρσεως δι' ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ κηρύττουσα τήν ἐκ τοῦ τάδου Ἐγερσιν, τήν νίκην κατὰ τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου, τήν διὰ τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως σωτηρίαν, καί ἐν τῇ εὐλογίᾳ καί τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου τῆς εὐχαριστίας μεταδιδούσα εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτῆς τό σῶμα τοῦ Ἀναστάντος, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τό παρήγορον τῆς Ἀναστάσεως μήνυμα ἐν ἀγάπῃ πατρικῇ ἀπευθύνοντες ἀπό τῆς ἱερᾶς ταύτης καθέδρας πρὸς ὑμᾶς καί πρὸς πάντας τοὺς εὐλογημένους χριστιανούς τοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Κλίματος, ἐν εὐσεβείᾳ καί προσκαρτερῆσει διανύσαντας τόν ψυχωφελῆ τῆς νηστείας χρόνον καί δρθρου βαθέως σήμερον προσδραμόντας εἰς τόν ἱερόν Ναόν, πρὸς δοξολογίαν τοῦ Ἀναστάντος καί ἀγιασμόν τῆς κλητῆς ταύτης καί ἀγίας ἡμέρας, εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἔνδοξος τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις ἧ διὰ πάντας πηγὴ ἀνεξαντλήτου χαρᾶς καί παραμυθίας καί ἐνθαρρύνσεως ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ καί ταῖς δοκιμασίαις αὐτῆς.

Ἐχει ἡ ἐπίγειος ζωὴ τὰς φωτεινάς καί καλὰς αὐτῆς ὀψεις. Διὰ τήν ἀτέλειαν ὅμως τῶν ἀνθρωπίνων, ἔχει καί δάκρυα, καί ἀγωνίας, καί κακουχίας, καί στερήσεις, καί προώρους θανάτους, καί σκληρὰς ἀπογοητεύσεις. Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι σταυρόν, ὃν καλούμεθα νὰ φέρωμεν ἐν ὑπομονῇ. Διὰ παθημάτων ὁ Χριστὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ. Διὰ παθημάτων καί ἡμεῖς χωροῦμεν πρὸς τόν ἀγιασμόν καί τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Ἐάν τόν σταυρόν ἡμῶν καλῶς βαστάζωμεν, καί τὴν ζωὴν ἡμῶν πληρῶμεν δι' ἔργων πνευματικῶν, ὑπὸ τῆς πρὸς τόν Θεόν καί τόν πλησίον ἀγάπης ὑπαγορευομένων, θά ἀποβῶμεν κοινωνοὶ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ἀνιστάμενοι εἰς ζωὴν, ζωὴν θριαμβεύουσαν καί αἰ-

ώνιον, ἣν ἐπιφυλάσσει ἡμῖν ὁ Σωτὴρ ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ.

Ἄλλ' ἀπευθύνομεν τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες εἰσέτι ζῶσι τὴν προτεραίαν τῆς μιᾶς σαββάτων, ὡσεὶ τὴν νύκτα τοῦ θανάτου δὲν διεδέχθη ὁ ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως. Πρὸς ἐκείνους, οἵτινες, ὑπὸ τῶν ψυχωλέθρων διδαγμάτων τῆς νεωτέρας ἀθέου φιλοσοφίας καὶ λογοτεχνίας τρεφόμενοι, ἀρνοῦνται τὸν Θεόν καὶ τὸν θάνατον θεωροῦσιν ὡς ἀποτελοῦντα τὸ τέλος τῆς ζωῆς, φερόμενοι δ' ὡς ἐκ τούτου ἢ πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν, ἢ πρὸς τὸν ἔμπρακτον ὕλισμόν καὶ τὸν τὰ πάντα ἀρνούμενον μηδενισμόν. Οἱ τοιοῦτοι, ἔχοντες τὰ ὦτα πεπληρωμένα ἐκ τοῦ θορύβου τῆς ζωῆς, δὲν δέχονται θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας, καὶ δὲν αἰσθάνονται ἐσωτερικὴν ὥθησιν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ θεολογικὸν καὶ τὸ ἀνθρωπολογικὸν πρόβλημα. Ἀνάγκη καὶ οὗτοι νὰ ἀναθεωρήσωσι τοὺς ξένους διαλογισμούς καὶ τὰς ματαιὰς πεποιθήσεις αὐτῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, καὶ τότε θὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ ζωὴ δὲν κυριαρχεῖται ὑπὸ τοῦ θανάτου, ὅτι ὑπάρχει συνέχεια καὶ ἐνότης αὐτῆς πρὸς μίαν ἄλλην πέραν τοῦ τάφου καὶ τοῦ θανάτου ζωὴν, τὴν ὁποῖαν καλοῦνται νὰ ζήσωσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καθόσον ὁ Χριστὸς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανε καὶ ἀνέστη.

Τοιαῦτα περὶ τῆς ἀξίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιγείου ἡμῶν ζωῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς θείας οἰκονομίας φρονοῦντες, καὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς πρὸς τὴν αἰωνιότητα ἐστραμμένον ἔχοντες, προέλθωμεν εἰς ἑορτασμόν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἡμέρας τῆς ἐκ νεκρῶν λαμπροφόρου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως. Ἑορτάσωμεν δὲ τὸ καινὸν καὶ ἱερώτατον τοῦτο Πάσχα ἡμῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἐπιγνώσει τῆς σοβαρότητος τῶν καιρῶν, "μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας" (Α' Κορ. ε' 8). Ἑορτάσωμεν αὐτὸ ἐν εὐφροσύνῃ πνεύματος, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς καὶ καρδίας, ἐν ἐπιδείξει ἀγαθοεροῦ διαθέσεως, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ πρὸς πάντας, ἵνα ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς ἡ εἰρήνη τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τυγχάνωμεν εὐλογίας καὶ ἐλέους ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιον Πάσχα 1976

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος πρὸς
Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ἡ Προπαρασκευή τῆς
Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, κατόπιν τῶν ἐκθέσεων καί πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ὑπέβαλεν εἰς αὐτό ὁ σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνός, γραμματεὺς ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνέκυψεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ὅλον θέμα τῆς Ἁγίας καί Μ. Συνόδου τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῆς πορείας πρὸς αὐτήν.

Βάσει τῶν μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντων στοιχείων ὡς καί ἐκ τῶν ποικίλων ἀντιδράσεων, σχολίων καί μελετῶν, τόσον ὀρθόδοξων ὥσον καί μὴ τοιούτων, τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἠξιολόγησε τὴν ἐν γένει μεγάλην καί ἱεράν ταύτην ὑπόθεσιν καί, κατόπιν τῶν εἰσηγήσεων τῆς ἀρμοδίας συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν διορθόδοξων ζητημάτων, ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καί ἡ περὶ αὐτὸν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος κατέληξαν εἰς ὠρισμένας ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας, πρὶν ἢ ἀναγγεῖλουν εἰσηγητικῶς εἰς τὴν Διορθόδοξον Προπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπὴν καί τὴν Προσυνοδικὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν, ἔκριναν ὅτι θά ἔπρεπε νά καταστήσωσιν αὐτάς ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων διαβουλεύσεων μεθ' ὄλων τῶν κατὰ τόπους ὀρθόδοξων Πατριαρχείων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἀνέθεσεν εἰς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Γέροντα Χαλκηδόνης κ. Μελίτωνα, πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν διορθόδοξων ζητημάτων Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί πρόεδρον τῆς Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μ. Συνόδου ὅπως, ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καί Μ. Συνόδου σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ καί τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γ. Τσέτση - ὡς γραμματέως τῆς Ἀποστολῆς -, ἐπισκεφθῆ ἀλληλοδιαδόχως τὰς ἐπὶ μέρος Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας καί διαβουλευθῆ μετὰ τῶν Προκαθημένων αὐτῶν καί τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀργάνων αὐτῶν ἐπὶ τῶν δύο κεφαλαίων ζητημάτων τῆς Μ. Συνόδου, ἥτοι τοῦ θεματολογικοῦ καί τοῦ μεθολογικοῦ.

Τοιουτοτρόπως, ὁ ἕκτακτος ἀποσταλμένος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῶν ἐπεσταλμένων ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας συνοδῶν αὐτοῦ ἤρχισε τὴν περιοδείαν αὐτοῦ ἀνά τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν ἐπεσκέφθη τὴν Α.Θ. Μακαριότητα τὸν Πάπαν καὶ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Νικόλαον εἰς τὴν Ἔδραν αὐτοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Α.Θ. Μακαριότητα τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἡλίαν εἰς τὴν Ἔδραν αὐτοῦ καὶ ἔσχε μετ' αὐτῶν καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς διεξοδικὰς συνομιλίαις, αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς ταυτότητα ἀντιλήψεων τόσον ὡς πρὸς τὸ θεματολογικὸν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ μεθοδολογικὸν τῆς Ἀγίας καὶ Μ. Συνόδου. Ἐπί πλέον, κατὰ τὰς ἐπισκέψεις καὶ ἐπικοινωνίας ταύτας ἐσημειώθη καὶ διεκηρύχθη τὸ ἄρρηκτον τῶν διμερῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας.

Ὁ ἕκτακτος Πατριαρχικός Ἀπεσταλμένος μετὰ τῶν συνοδῶν αὐτοῦ, συνεχίζων τὰς ἐπισκέψεις αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπὶ μέρους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, πρόκειται ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας, τὰς Ἐκκλησίας Γεωργίας, Πολωνίας καὶ Τσεχοσλοβακίας, τὰ Πατριαρχεῖα Σερβίας, Βουκουρεστίου καὶ Σόφιας καὶ, τελικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς πληροφορούμεθα, πρῶτιστος ἀντικειμενικός στόχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἶναι : ἡ ἐν στενῇ ἐπαφῇ πρὸς τὴν σύγχρονον πραγματικότητα κατεύθυνσις τῶν στόχων τῆς Ἀγίας καὶ Μ. Συνόδου τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς καὶ ἡ πληρεστέρα ἔκφρασις τῆς ἐνότητος αὐτῆς ἐν τῇ συνοδικότητι ὡς καθολικῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ μείζων διακονία αὐτῆς πρὸς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον.

Ἐκ παραλλήλου, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀποβλέπει πρὸς τὸ μέγα γεγονός τῆς Ὄρθοδόξου Συνόδου ὡς πρὸς ἔκφρασιν τῶν θετικῶν καὶ ἀπὸ μεθόδου διαθέσεων τῆς Ὄρθοδοξίας ὅπως, ἐκκινουσα ἀπὸ τῆς ἐνότητος αὐτῆς ὡς ἀκλονήτου αὐτῆς θεμελίου, ἐπιδιώξῃ τὴν ταχυτέραν προώθησιν τῆς διαχριστιανικῆς ἐνότητος. Ὅχι δέ μόνον τοῦτο. Ἡ Ὄρθόδοξος Ἐκκλησία, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰσερχομένη εἰς τὴν συστηματικωτέραν προετοιμασίαν τῆς Ἀγίας καὶ Μ. Συνόδου αὐτῆς, ὀφείλει νὰ στραφῇ μετ' ἀγάπης καὶ κατανοήσεως κατὰ πρῶτον μὲν λόγον πρὸς ὅλα τὰ μονοθεϊστικά

θρησκευάματα, ἐν συνεχείᾳ δέ, γενικώτερον, πρὸς ὅλον τὸν κόσμον τῶν πιστῶν καὶ τῶν ἀπίστων δίδουσα οὕτω νέαν, χριστιανικὴν μαρτυρίαν διὰ τὴν ἐποχὴν μας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Πάσχα εἰς τὰς κατὰ τόπους Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας.

Με τὴν πατροπαράδοτον κατάνυξιν καὶ ἐπισημότητα ἐωρτάσθη τὴν νύκτα τῆς 25ης πρὸς τὴν 26ην Ἀπριλίου εἰς ἀπάσας τὰς κατὰ τόπους ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας, τὸ Ἅγιον Πάσχα. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ ἱερά λειτουργία ἐτελέσθη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὅλαι αἱ ὀρθόδοξοι κοινότητες - ἡ ἑλληνικὴ, ἡ ἄρμενικὴ, ἡ συριακὴ - ἐώρτασαν τὴν Ἀνάστασιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Παναγίου Τάφου. Εἰς τὴν Μόσχαν, χιλιάδες Μοσχοβιτῶν μετέβησαν τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου εἰς τὰ Ἐκκλησίας καὶ τὸ Μοναστήριον τοῦ Ζαγόρσκ (60 χιλιομέτρα μακρὰν τῆς Μόσχας). Μετάλλινα χωρίσματα εἶχον τοποθετηθῆ περίξ τῶν ἐκκλησιῶν διὰ νὰ συγκρατήσουν τὸ μέγα πλῆθος καὶ ἀστυνομικοὶ ἠμπόδιζαν ἀπὸ ἑνωρὶς τὴν εἴσοδον εἰς αὐτάς διὰ νὰ ἀποφευχθῆ ὁ συνωστισμός. Εἰς τὴν Σόφιαν τὸ πλῆθος ἦτο ἰδιαιτέρως πυκνὸν εἰς τὰς ὁδοὺς τὸ μεσονύκτιον, ὅπου πολλοὶ συνωθοῦντο περίξ τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ νὰ ἀνταλλάξουν τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀγάπης. Εἰς τὰς Ἀθήνας πυροβολισμοὶ καὶ βεγγαλικά διεδήλουν τὴν χαρὰν τῶν πιστῶν μετὰ τῶν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τὸν σταυροπηγιακὸν Ναὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Σαμπεζύ τὴν θείαν λειτουργίαν παρηκολούθησαν ὁ ρωμαιοκαθολικὸς Ἐπίσκοπος Βασιλείας σεβ. Antoine Hänggi μετὰ τοῦ Βοηθοῦ του Θεοφ. Ἐπισκόπου Joseph Candolfi καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. R. Erni. Ὁ σεβ. Ἐπίσκοπος Βασιλείας εἰς σύντομον προσλαλιὰν πρὸς τὸ ὀρθόδοξον ἐκκλησίασμα (ἴδε "παράρτημα" τοῦ παρόντος τεύχους) ἐξεδήλωσε τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν του διὰ τὴν πρόσκλησιν ὅπως συμμερισθῆ μετ' αὐτοῦ τὴν πασχάλιον εὐφροσύνην, "καρπὸν", ὅπως εἶπε, "τῆς κοινῆς πίστεως εἰς τὸν αὐτὸν Ἀναστάντα", καὶ ἐξῆρε τὸ νέον πνεῦμα ἀδελ-

φικῆς κατανοήσεως, τὸ ὁποῖον διέπει πλέον τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς.

Τὸ πόρισμα τῆς θεολογικῆς συζητήσεως μεταξύ Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν ἐν Νέα Ὑόρκη διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἱερωσύνης τῶν γυναικῶν.

Εἰς τὸ κοινὸν ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη μετὰ τὴν θεολογικὴν συζήτησιν μεταξύ Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν εἰς Νέα Ὑόρκην (22-24 Ἰανουαρίου) ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποδοχῆς τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ἱερωσύνην, διαπιστοῦται ἡ σαφὴς διαφωνία τῶν δύο μερῶν ἐπὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου θέματος. Εἰδικώτερον, οἱ μετασχόντες, τῆς συζητήσεως Ὁρθόδοξοι θεολόγοι ἐτόνισαν ὅτι: "ἂν ἡ ἀγγλικανικὴ κοινότης προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν ἐνέργειαν νὰ δεχθῇ γυναῖκας εἰς τὴν ἱερωσύνην καὶ τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, τὸ γεγονός τοῦτο θὰ προσβάλλῃ ὄχι μόνον ἓνα σημεῖον τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἀλλὰ αὐτὴν ταύτην τὴν βάσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὡς αὕτη ἐκφράζεται εἰς τὰ ἀξιώματα τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ ἔχη δέ, ὡς εἶναι προφανές, ἓνα ἀποφασιστικῆς σημασίας ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀγγλικανικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων καὶ ἐν γένει τοῦ μέλλοντος τοῦ διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν." Οἱ Ὁρθόδοξοι παρετήρησαν περαιτέρω "βασικὰς διαφορὰς μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀγγλικανῶν ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς κατανοήσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Παραδόσεως καὶ τῆς σημασίας των διὰ τὴν Ἐκκλησίαν". Προβλέπεται ὅθεν, ὅτι ἡ ἐπομένη συζήτησις θὰ περιστραφῇ εἰς θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν Παράδοσιν, τὴν ἱστορικο-κριτικὴν μέθοδον, τὴν ἐκκοσμίκευσιν καὶ τὴν εὐχαριστίαν.

Στοιχεῖα περὶ τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην.

Συμφώνως πρὸς ἐκτιμήσεις δυτικῶν σοβιετολόγων, ἐκ τῶν 253 ἑκατομμυρίων κατοίκων, τοὺς ὁποίους ἀριθμεῖ σήμερον ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις (ἐκ τῶν ὁποίων περίπου 150 ῥῶσοι), τὰ 40 ἑκατομμύρια περίπου εἶναι ὀρθόδοξοι καὶ 3 ἕως 5 ἑκατομμύρια "παλαιοὶ πιστοί", συνεχισταί τοῦ σχίσματος τοῦ 17ου αἰῶνος. Ὑπάρχουν ἐπίσης 10 ἑκατομμύρια χριστιανοὶ ἄρμενο-γεωργικῆς καταγωγῆς καὶ 2 περίπου

ἐκατομμύρια καθολικοί, κυρίως εἰς τὰς βαλτικές χώρας.

Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς Ὀρθόδοξους τῆς Οὐκρανίας, ὁ Ἐπίσκοπος Κιέβου καὶ Γαλικίας Φιλάρετος εἰς πρόσφατον συνέντευξίν του πρὸς τὸ πρακτορεῖον Νοβόστι ἀνέφερεν ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὴν Οὐκρανίαν ἀριθμεῖ σήμερον 18 ἐπισκοπὰς καὶ 1 ἐκατομμύριον ἐνοριῶν. Τὸ Ἐξαρχάτον Οὐκρανίας διατηρεῖ, ἐπίσης, ἓνα σεμινάριον εἰς τὴν Ὀδησσόν ἐνῶ 1.200 μοναχοὶ ζοῦν σήμερον εἰς τὰ μοναστήρια Κιέβου-Φλωρόφσκυ καὶ Ποκρόφσκυ.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Θεολογικὴ σκέψις εἰς τὸν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φιλλανδίας.

Εἰς τὴν φιλλανδικὴν συντεταγμένη (γλῶσσαν δυστυχῶς ἀπρόσιτον εἰς τὸ εὐρύτερον ὀρθόδοξον κοινόν) ἐκυκλοφόρησεν ἡ ὑπ' ἀριθμὸν τεύχους 24 περιοδικὴ ἔκδοσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλλανδίας "Ortodoksia" (Ἐλσίνκι, 1975). Ὡς ἐκ τῶν περιλήψεων εἰς τὴν ἀγγλικὴν εἶναι δυνατόν νά συναγάγη κανεῖς, ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας ἔχει ἤδη ἀναπτύξει, εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τοῦ βίου της, ἓνα σημαντικὸν πυρῆμα θεολόγων, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦν τὴν ὀρθόδοξον θεολογικὴν σκέψιν, τόσον τὴν ἑλληνικὴν ὅσον καὶ τὴν ρωσικὴν, μὲ ἀξιοσημεῖωτον ἐνημερότητα, παρουσιάζουν δέ καὶ οἱ ἴδιοι ἐνδιαφερούσας συμβολάς. Ἀπὸ τοὺς τίτλους τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν τόμον ἄρθρων ἀναφέρομεν: Μητροπολίτου Ἐλσινκίου Ἰωάννου, Ἡ ἀύθεντία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Τοῦ αὐτοῦ, Συνομιλίαι μεταξὺ Ὀρθόδοξων καὶ Ἀγγλικανῶν κατὰ τὸ 1974. Ἄουνε Γιεσκίενεν, Ἐπὶ τῶν μεθόδων καὶ τῶν εἰδικῶν προβλημάτων τῆς σπουδῆς τῶν εἰκόνων. Βεῖκο Ποθρμόνεν, Κύρια κατευθύνσεις τῆς ὀρθόδοξου θεολογίας. Ρίτβα Σααρικίβι-Καικόνεν, Ἡ θέσις τῶν γυναικῶν συμφώνως πρὸς τὸ ὀρθόδοξον κανονικὸν δίκαιον καὶ τὴν ὀρθόδοξον θεολογίαν. Πέτρου Σάρχο, Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς εἰς τὸ Λένινγκραντ. Ἰωάννου Σεπέλε, Τὸ μυστήριον τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν. Χένρικ Ζιλλιάνους, Ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία καὶ ἡ ἰδέα τῆς Ρώμης.

Δίσκοι κλασσικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Τό Ἰδρυμα Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διευθυνόμενον ὑπό τοῦ σεβ. Μητρ. Σερβίων καί Κοζάνης κ. Διονυσίου, ἐνεκαινίασε τήν 26ην Μαΐου 1974, κατ' ἐμπνευσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ συνεργάτου αὐτοῦ θεολόγου καί μουσικολόγου κ. Γρ. Θ. Στάθη, μίαν Σειράν εἰδικῆς μουσικολογικῆς σπουδῆς ὑπό τόν γενικόν τίτλον "Βυζαντινοί καί Μεταβυζαντινοί Μελοῦργοί" μέ σκοπόν τήν μελέτην τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τῶν κυριωτέρων (βυζαντινῶν καί μεταβυζαντινῶν) μελοῦργῶν τῆς Βυζαντινῆς ψαλτικῆς τέχνης. Ἡδη κατά τήν ἐκδήλωσιν, ἡ ὁποία εἶχε λάβει χώραν εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Συλλόγου "Παρνασσός" κατά τήν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν, εἶχον ἀναπτυχθῆ τά τοῦ βίου καί τοῦ ἔργου τοῦ μελοῦργοῦ Πέτρου Μπερεκέτη, προσφάτως δέ ἐκυκλοφόρησε καί τό ὑπ' ἄρ. 1 τεῦχος τῆς Σειρᾶς περιέχον πλήρη βιογραφίαν αὐτοῦ, παρουσιάσιν καί ἀξιολόγησιν τοῦ ἔργου του, τέλος δέ καί ἀπόδοσιν τῶν μελῶν τοῦ Μπερεκέτη ὑπό Χοροῦ Ἱεροψαλτῶν ὑπό τόν κ. Θρ. Στανίτσαν. Ἡ ἐπιμέλειαν τοῦ ὅλου ἔργου ἀνήκει εἰς τόν μουσικολόγον κ. Στάθην.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τό κείμενον τῆς πασχαλίου προσλαλιᾶς τοῦ σεβ. Ἐπισκόπου Βασιλείας κ. Antoine Hänggi, προσκεκλημένου κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὸν Σταυροπηγιακὸν Ναὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Σαμπεζύ (24-25 Ἀπριλίου 1976).

"Σεβασμιώτατοι,
Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί,

Μέ προσκαλέσατε νά μοιρασθῶ μαζί σας τὴν πασχαλινὴν σας χαρὰν, πράγμα διὰ τὸ ὁποῖον αἰσθάνομαι βαθέως συγκινημένος καὶ διὰ τὸ ὁποῖον σᾶς εὐχαριστῶ. Ἡ χαρὰ, ἡ ὁποία μᾶς ἐνώνει, εἶναι ὁ καρπὸς τῆς πίστεως, ἡ ὁποία μᾶς εἶναι κοινή. Διότι, πράγματι, κοινωνοῦμεν εἰς τὴν αὐτὴν πίστιν εἰς τὸν αὐτὸν Ἀναστάντα. Ἄν καὶ μέ ἀπόστασιν μιᾶς ἐβδομάδος ἐορτάζομεν μαζί τὸ αὐτὸ Μυστήριον τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ λειτουργία, τὴν ὁποίαν ζῶμεν αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Νύκτα, μᾶς εἰσάγει εἰς τὸ Μυστήριον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς μεταβάλλει εἰς ἀνθρώπους νέους, μᾶς συμφιλιώνει μέ τὸν Πατέρα καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποκαθιστᾷ ἔτσι τὴν ἐνότητα ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον τὸ βάπτισμά μας, τὸ χρῖσμα, τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας μᾶς ἔδωσαν εὐρίκει τὸ ἐπιστέγασμά του εἰς τὴν εὐχαριστίαν: συναντῶμεν πράγματι τὸν Ἀναστάντα. Μᾶς αἰχμαλωτίζει. Μᾶς κάμνει νά μεταβαίνωμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν. Ζῶμεν τώρα ἀπὸ τὴν ζωὴν του. Ἡ ζωὴ μας τοῦ ἀνήκει. Ἡ ζωὴ του εἶναι ἡ ἰδική μας.

Προσκαλῶντας με νά ἐορτάσω τὸ Πάσχα μαζί σας, ἐκδηλώσατε δι' αὐτοῦ τὴν θερμότεραν εὐχὴν σας: ἐπιθυμεῖτε νά κάμετε τὰ πάντα ἵνα, μαζί, δώσωμεν τὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεως, ἡ ὁποία μᾶς εἶναι κοινή. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας αἱ Ἐκκλησίαι μας ἀντετάχθησαν ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην ἢ ἀδιαφορία τὰς ἀπεξένωσεν. Ἐστερημένη τῆς ἀδελφικῆς ὑποστηρίξεως ἢ μία τῆς ἄλλης, ἐκάστη ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας μας κατέληξε, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, εἰς τὸ νά ἀποκτήσῃ συνείδησιν τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐνώπιον τῆς ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος τῆς ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὴ ἡ κατάστασις τῆς πτωχείας, τὴν ὁποίαν αἱ Ἐκκλησίαι μας γνωρίζουν σήμερον, τὰς καθιστᾷ ἀνοικτάς εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον "ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοί..." (Ἰω. 17, 21-23).

Κατά τήν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, διά μέσου ποι-
κίλων γεγονότων, αἰσθανόμεθα ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα μᾶς ἐνώνει καί
πάλιν, μᾶς ὠθεῖ νά ζήσωμεν πράγματι τόν δεσμόν, ὁ ὁποῖος μᾶς συν-
δέει τούς μέν μέ τούς δέ. Μεγάλαι χειρονομίαι συμφιλιώσεως ἔχουν
συντελεσθῆ. Ἀναπέμπομεν εὐχαριστίας εἰς τόν Κύριον. Βεβαίως,
ὑπάρχουν καί ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι μένουν ἀκόμη νά γίνουν καί ἔχομεν
συνείδησιν τούτου. Καί ἐπιθυμῶ νά σᾶς εἰπω πόσον οἱ ἔλβετοί ἐπί-
σκοποι σᾶς εἶναι εὐγνώμονες δι' ὅλα ὅσα σεῖς, ὅπως ἰδιαιτέρως εἰς
αὐτό τό Κέντρον, κάμνετε διά νά τᾶς ἐπισπεύσετε. Στηριζόμεναι
ἡ μία ἐπί τῆς ἄλλης αἱ Ἐκκλησίαι μας ἐτοιμάζονται νά εἰσέλθουν
εἰς κοινωνίαν μέ τᾶς Κοινότητας, αἱ ὁποῖαι προῆλθον ἀπό τήν Με-
ταρρύθμισιν. Ἡ προσευχή καί ἡ Λειτουργία, τᾶς ὁποίας ζῶμεν τήν
ᾠραν αὐτήν, μᾶς διαθέτουν εἰς τό νά ὑποδεχθῶμεν τό δῶρον τῆς Ἐνό-
τητος ὅταν ὁ Κύριος τό θελήσῃ καί ὅπως Αὐτός θά τό θελήσῃ. Προσ-
καλώντας με νά ἑορτάσω τό Πάσχα μαζί σας αὐτήν ἀκριβῶς τήν βαθεῖαν
ἐπιθυμίαν ἐνότητος θελήσατε νά ἐκφράσετε. Δι' αὐτῆς σας τῆς χειρο-
νομίας προσκαλεῖτε τήν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν ἐκπροσωπῶ, νά ὑφά-
νῃ μέ τήν ἰδικήν σας Ἐκκλησίαν δεσμούς ὀλοέν καί περισσότερον στε-
νοῦς.

Ἐχομεν ἀνάγκην νά συναντώμεθα συχνότερα διά νά μαθαίνω-
μεν νά γνωρίζόμεθα καλλίτερον, ἀλλά ἐπίσης καί διά νά ἀναζητῶμεν
μαζί λύσεις εἰς τά προβλήματα, τά ὁποῖα μᾶς εἶναι κοινά. Τά τελευ-
ταῖα αὐτά ἔτη εἶναι πολυάριθμοι οἱ πιστοί σας, οἱ ὁποῖοι ἦλθον
νά ἀναζητήσουν ἐργασίαν εἰς τήν Ἑλβετίαν καί μόνον διά τῆς συνεργα-
σίας μας θά ἠμπορέσωμεν νά τούς ἀποσπάσωμεν ἀπό τήν μοναξιάν των.
Οἱ ἀντιπρόσωποί σας εἰς τᾶς συνεδρίας τῶν ἐπισκοπικῶν μας Συνόδων
συνεισέφεραν μίαν σημαντικὴν συμβολήν εἰς τήν ἀνανέωσιν τῆς τοπι-
κῆς μας Ἐκκλησίας. Σεῖς, ἰδιαιτέρως, Σεβασμιώτατε καί ἀγαπητέ
ἀδελφέ, προσεφέρατε, διά τῆς παρουσίας καί τῶν παρεμβάσεών σας,
πολύ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τήν Σύνοδον τῆς Ἐπισκοπῆς μας τῆς Βα-
σιλείας. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νά ἐδραιώσωμεν μονίμους σχέσεις
μεταξύ μας ὥστε νά κάμνωμεν μαζί ὅλα ὅσα ἤδη δυνάμεθα νά κάμνωμεν
μαζί. Νά τί ἡ πρόσκλησίς σας αὐτή ἐπεβεβαίωσε μέσα μου. Δι' αὐτό
καί σᾶς εἶμαι εὐγνώμων.

Δέν ἠμπορῶ νά τελειώσω παρά μέ τήν τελευταίαν προσευχήν
τῆς Λειτουργίας μας κατά τόν Ὅρθρον τοῦ Πάσχα: "Διαπέρασέ μας,
Κύριε, μέ τό πνεῦμα τοῦ ἐλέους σου, διά νά εἶναι ἐνωμένοι διά
τῆς ἀγάπης σου αὐτοί, τούς ὁποίους ἔθρεψες μέ τό πασχάλιον μυστή-
ριόν σου".

Καλό καί ἅγιον Πάσχα εἰς ὅλους! Χριστός ἀνέστη!

+ Antoine Hänggi
Ἐπίσκοπος Βασιλείας